

Kloboucké Zvony

Zprávy ze života sboru Českobratrské církve evangelické
v Kloboukách u Brna

ročník XXV.

červen–září 2023 AD

Kristus shromažďuje svůj lid

Liturgické období po sv. Trojici

4. června – Svatá Trojice

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

11. června – 1. neděle po Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

18. června – 2. neděle po Trojici

9.30 Klobouky se slavením pověření pracovníků Diakonie Betlém

25. června – 3. neděle po Trojici

9.30 Klobouky – rodinná bohoslužba,
se slavením sv. Večeře Páně
slavnostní slib nového staršovstva

2. července – 4. neděle po Trojici

9.30 Klobouky

9. července – 5. neděle po Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

16. července – 6. neděle po Trojici

9.30 Klobouky

23. července – 7. neděle po Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

30. července – 8. neděle po Trojici

9.30 Klobouky

22. července – 29. července – rodinná dovolená na Blažkově

6. srpna – 9. neděle po Trojici

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

13. srpna – 10. neděle po Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

20. srpna – 11. neděle po Trojici

9.30 Klobouky

27. srpna – 12. neděle po Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

3. září – 13. neděle po Trojici

9.30 Klobouky se slavením sv. Večeře Páně
rodinná neděle, slavnostní zahájení školního roku

10. září – 14. neděle po Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

17. září – 15. neděle po Trojici

9.30 Klobouky

24. září – 16. neděle po Trojici

9.30 Klobouky – seniorátní neděle

Rodinná bohoslužba se slavením sv. Večeře Páně – Jiří Gruber

Divadlo: Tučňáci na arše

Přednáška: Marek Orko Vácha

Program pro mládež, pro děti

Možnost nakoupit výrobky v Diakonii Betlém

Farní sbor Českobratrské církve evangelické
v Kloboukách u Brna,

Brněnská 30, 691 72, e-mail: cceklobouky@seznam.cz;

<http://klobouky.evangelnet.cz>; tel.: 608 579 839;

IČ sboru: 48452327;

číslo bankovního účtu: 2200347489/2010

Kázání ze Svatodušní neděle – narozenin církve

Biblická čtení: Gn 11,1-9 a Sk 2,1-17

Milé sestry, milí bratři,
nastal den Letnic. Po židovských Velikonocích, při kterých slavili židé vyvedení – vysvobození – z Egypta, padesátý den po tomto svátku, slavili židé svátek další a vlastně hned svátky dva. Svátek týdnů připomínající dar Desatera a dožínky. To byly svátky radostné, spojené se značnou konzumací vína. Proto také obvinění, že jsou uředníci opilí. Což samozřejmě nebyli... ☺

Co se vlastně stalo? Právě se jedinečně naplnilo staré Joelovo proroctví, že Boží Duch bude vylit na všechny lidi. Zdůrazněno na všechny lidi. Na ty, co mluvili, i na ty, kteří rozuměli. Stalo se něco, co lidi svedlo dohromady tak, že si rozuměli, ač byli z různých kultur a mluvili různými jazyky. Duch svatý působil zázračně a přitom zcela přirozeně.

Kromě starozákonního proroctví se naplnil i slib Pána Ježíše, že bude seslán Přímluvce. Síla, Duch Boží bude dál s uředníky, zatímco Ježíš ve své tělesné podobě odchází. Je seslán Duch svatý, aby oživoval, posiloval, pomáhal, a tak k již veselému svátku přibývá další rozměr. Oživující, povznášející, radostný, svádějící různé lidi dohromady.

V centru naší duchovní pozornosti je dnes Duch svatý, třetí osoba Boží Trojice. Boha Otce vnímáme jako Stvořitele, Syna poznáváme jako Ježíše Krista, představit si Ducha svatého bývá těžší. Proto nám už biblická tradice přináší na pomoc výrazné obrazy, které jsou odrazy jeho působení: Duch svatý je zakoušen podobně jako oheň, voda a vítr. Ne náhodou jsou oheň, voda a vítr třemi živly oživujícími zemi, představují tři ze čtyř elementů starověké představy o světě.

Živel je od slova „život“. Naši předci tak nazvali oheň, vodu a vítr, protože mají v sobě pohyb, jsou mocné a nedají se nikdy docela podmanit. Země by bez nich nemohla být živou zemí. Bez světla a tepla, vzduchu a větru a bez vody není život, bez živlů by země zůstala pustá a prázdná.

Duch svatý, hebrejsky ruach, je v hebrejštině ženského rodu. Můžeme si ji proto představit jako duši Boží, jako inspiraci, jako dárkyni veškerého života a energie na zemi. Duch svatý je živel, je to život sám.

A tak je Bůh Otec dárce veškerého bytí. Všemmu stvoření dává formu skrze Krista, jeho vtělení/vtělování do světa, a to vše oživuje energie Boží, Duch svatý. Duch se v Kristu pojí s hmotou, s tím, co je tělesné, a dílem Ducha je život a energie.

Boží Trojici si však můžeme představit i tak, že je Duch Láskou mezi Otce a Synem, a tento vnitřní život Boží se odráží na zemi jako láska. Duch svatý je Boží silou lásky, je nám nabídnut jako její zápal, světlo, dech a rosa.

Sedm darů Ducha – moudrost, rozum, rada, síla, umění, nábožnost a bázeň Boží – pojmenovává sedm oblastí jeho působení, ovoce Ducha – trpělivost, radost, dobrota a tak dále – jsou jeho projevy.

Láska by měla pronikat celou naší existencí, měla by tvarovat naše bytí a činění. Měla by být nejniternejším pohybem hýbajícím našimi myšlenkami, slovy a skutky, projevujícím se ve všem, co jsme a co činíme. Ne nepodobně dechu života oživujícímu naše tělo.

Je dobré se proto ptát, zda a nakolik je láska k Bohu, lidem a světu opravdu živlem – ohněm, vodou a větrem – naší pozemské existence, našeho bytí.

A co případně děláme pro to, aby tomu tak bylo.

Láska je tajemný dar Boží, rozhoří se a je. Pro pomoc k lásce nám, slabým lidem, byla dána víra, klíč otevírající svět Boží, abychom se s Bohem-Láskou setkávali, nechali se jí měnit a čerpali její sílu. Nevede-li nás naše křesťanství ke skutečné lásce, jsme vlastně nejubožejšími ze všech lidí; podobně nejubožejšími, jako kdyby Kristus byl nevstal z mrtvých. Ale on přece z mrtvých vstal a konkrétní podoby lásky jsou možná nejdůležitějšími přítomnostmi Vzkříšeného ve světě, přítomnostmi vzbuzenými silou Ducha svatého.

Chceme-li nějaký konkrétní podnět, kde a jak se tedy o mezilidskou lásku snažit, stačí se vrátit k dnešnímu čtení ze Skutků apoštolů, ostatně jedinečnému svědectví o samotném dni Letnic. Celá událost je – mimo mnoha dalšího – opakem stavby Babylónské věže. Tehdy se lidem pro jejich pýchu a sobectví zmátly jazyky, že jeden druhém přestali rozumět; tak Starý zákon interpretoval počátek nevraživosti mezi národy. O Letnicích si naopak všichni rozumět začali. Mnohem víc než o nějaké případné mluvení v cizích jazycích jde o zásadní obraz porozumění a smíření mezi lidmi různých národů a kultur. To je totiž vždy plodem lásky, ovocem působení Ducha svatého. Skutečné křesťanství má sílu smířit lidi mezi sebou, a to i lidi různé a zpočátku zcela cizí a vzdálené.

Lidstvo přežije jen jako smířené, přežije jen se snahou porozumět si. Jen jako smířené může přejít do věčnosti.

Duch svatý by se tedy dal kromě ohně, větru a vody přirovnat k tomu, co pojí, spojuje, svádí dohromady. Jako společný duch ve sportovním týmu, kde jeden druhého podporuje, přihrává mu, spolupracuje, snaží se v druhém povzbudit to dobré a sám na sobě pracuje.

Duch svatý je jako dobré vazivo, dost pružné a přitom silné. Síla přitažlivosti. Síla, která nás všechny propojuje. Stav hříšnosti – protože hřích je spíš stav ducha než jednotlivý čin – je, když se rozpojíme.

Možná jsme se učili doma nebo v náboženství, že je naším úkolem žít především správně podle biblických zákonů a norem. Že nejdůležitější je znát pravdu, mít pravdu, být na té správné straně. Ale naším opravdovým životním úkolem je být ve spojení, být živě skutečně napojeni na Boží lásku. Není tak důležité, co si myslíme. Důležité je, zda máme skutečný cit pro sebe, druhé a Boha. Zůstat ve spojení s Bohem a jeho stvořením, to je důležité. To znamená doopravdy milovat. To znamená neměnit druhého k obrazu svému. Zůstávat ve vztahu znamená nad druhým nezlomit hůl. Milovat a nechat žít.

Na počátku všeho byl vztah. Boží vztah uvnitř Boha. Uvnitř Boží trojice. Láskyplný mezi třemi osobami v něm. Bohem Otcem, Synem a Duchem svatým. A z tohoto vztahu a této první lásky vzniklo vše ostatní. Opravdu z lásky. Pokud zůstáváme ve vztazích, jsme spojeni s Bohem.

Jsme ve vztahu se svým okolím? S květinou, kterou vidíme před sebou? Doceníme ji a vážíme si jí? Vnímáme oblohu nad námi? Zůstáváme ve vztahu a propojení s našimi blízkými? Všimáme si jich? Zůstáváme napojeni na své životní partnery, na děti, rodiče? Vnímáme je? Cítíme s nimi? Milujeme je? Když zůstáváme propojení, ve vztahu, milujeme, respektujeme, soucítíme spolu. Když naopak vztahy ničíme, druhé odsuzujeme, povyšujeme se nad ně, pak žijeme v hříchu. Hřích je zakroucenost, zákonictví, hřích kazí radost a umrtvuje, je to zahleděnost sama do sebe, která ale paradoxně kazí možnost, aby byl člověk sám sebou. Když uděláme v životě nějakou blbost, tak je to vždycky, protože jsme se odpojili. Od Boha, od sebe, od druhých. Nevnímali jsme. Když naopak žijeme bděle, vnímavě, pak milujeme. Když nevnímáme, umíme být krutí, chtiví, sobečtí.

Duch svatý by se dal proto také přeložit jako bdělé vědomí a láska. Oživující energie, která je dána každému člověku.

Boha nepotkáváme někde v nadpřirozených sférách, které bychom si vysnili. Nepotkáváme ho ve svých představách ani v pocitech, které bychom v sobě uměle probouzeli. Boha naopak potkáváme ve všem přirozeném. V naší realitě. A proto se ptejme, k jakým konkrétním krokům lásky Duch svatý každého z nás chce vést, k čemu laskavému nás chce zapálit, kam odvést a dát sílu shůry. Nechme se jím vést, aby se svatodušní svátky mohly stát opravdu Božím hodem.

Modlitby 20. století

Vzbuď ve mně, Pane, svatý neklid,
abych tě musel neustále hledat.
Nauč mě rozumět tajemství,
podle něhož jsi stvořil mou bytost tak,
že mohu žít jen z toho,
co je nade mnou,
a že sám sebe ztratím,
jakmile budu v sobě sám.
Vezmi mne za ruku, pomoz mi,
abych přešel k tobě, abych se opravdu v tobě našel.

Romano Guardini

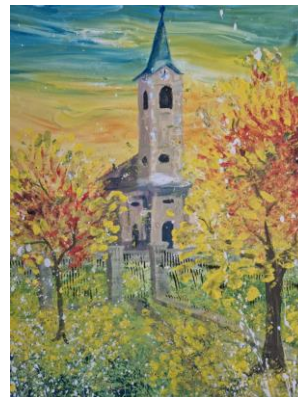
Seniorátní neděle

Dne 24. září budeme pořádat pro celý náš seniorát neděli podobnou malému festivalu. Čeká nás divadlo, výtvarné dílny, přednáška, procházka, možnost posezení a popovídání.

Tento sváteční den zahájíme rodinnými bohoslužbami v 9.30. Kázáním nám poslouží br. farář Jiří Gruber.

Po přestávce na kávu se sejdem opět v kostele k představení Tučňáci na arše, divadlo pro rodiny s dětmi od pěti let, vhodné i pro dospělé ☺. Herce Jana Horáka již známe, vystupoval u nás s divadelní hrou František Blázen. Pro menší děti budou připraveny dvě výtvarné dílny jak dopoledne, tak odpoledne.

Oběd bude zajištěn na základní škole v Kloboukách. Přihlašování k obědu a případně do dětských výtvarných dílen spustíme v srpnu a budeme vás o tom informovat.

Přespolním hostům ☺ nabídneme procházku k Větrnému mlýnu. Ve spolupráci se skauty chystáme program pro mládež. Bude možné koupit si výrobky v Diakonii Betlém.

Budeme rádi, když se přihlásí dobrovolníci, kteří by byli ochotni pomoci jako průvodci, s technickým zajištěním neděle, uvítáme příspěvky ve formě zákusků atd.

Celý den zakončíme v 15.30 kratičkou pobožností v kostele. Těšíme se moc, že se potkáme a strávíme spolu pěkný den.

Martina Zuštinová

Schůze staršovstva

5. června od 19 hodin
25. června od 19 hodin
4. září od 19 hodin

Brigáda v kostele

V sobotu 17. června svoláváme brigádu do kostela. Po úspěšné jarní brigádě, kdy se nám podařilo uklidit sakristii a přízemí kostela, budeme pokračovat úklidem galerie a schodiště do věže. S sebou si vezměte úklidové prostředky a dobrou náladu, pokud se nás sejde dost, můžeme se pustit i do prorůstající trávy v okolí kostela.

Jednání Synodu ČCE

V dnech 25.–27. května 2023 jednal v Komunitním centru Matky Terezy v Praze synod Českobratrské církve evangelické. Synod je nejvyšším voleným orgánem naší církve, v němž zasedají laici i faráři, rozhoduje o správě, ale i teologickém směřování církve. Hlavními tématy letošního synodu byla reforma seniorátů, restrukturalizace církve při přechodu na samofinancování a debata o otázce žehnání LGBT párům.

Synod se na novém rozložení seniorátů nedohodl, a jednání tak budou pokračovat v seniorátech. Bude se připravovat alternativní model nového rozložení seniorátů. Otázka samofinancování sborů je klíčová i pro nás – již nyní musíme být schopni mezi sebou vybrat zhruba 500 000 Kč, které slouží k financování místa faráře a pastoračního pracovníka (půl úvazku) a také k financování provozu celé církve. Tato částka poroste i v budoucnosti. Zdrojem pro úhradu těchto výdajů jsou dary od členů našeho sboru, a protože už máme za sebou téměř polovinu roku, je vhodná doba zamyslet se nad výší vaší podpory klobouckému sboru. Platbu saláru není nutné odkládat až na závěr roku. Velmi praktické se jeví salár platit v pravidelných měsíčních platbách, například formou trvalého příkazu.

Závěrečný den jednání se synod věnoval diskuzi o žehnání LGBT párům. Po rozsáhlém jednání byl schválen návrh ve znění: „Synod ČCE souhlasí s možností požehnání svazků osob stejného pohlaví, pokud o to požádají. Synod ČCE vnímá, že názory na tuto otázku nejsou v církvi jednotné, podporuje činnost komise pro soužití s LGBTQ lidmi a pokračování diskuze v církvi o tomto tématu. Synod konstatuje, že žádný kazatel není povinen žehnat svazkům osob stejného pohlaví.“ Pro tento návrh hlasovalo 47 účastníků synodu, 8 bylo proti a 5 se zdrželo.

Rozvojový plán sboru

Synodní rada církve vyzvala staršovstva sborů, aby přemýšlela nad rozvojovými plány sborů. Tedy i my jsme se pustili do plánování, rozhodli jsme se přizvat k němu zájemce z řad členů, ale i přátel sboru. Chceme o tom přemýšlet s každým, kdo má chuť se o své nápady podělit. Setkáváme se zhruba jednou za 14 dní asi na hodinovém setkání, kde strukturovaně přemýšlíme o různých aspektech života sboru. Své uvažování jsme si rozdělili do těchto oblastí. 1. oblast – sbor jako součást města a spolupráce s ostatními církvemi; 2. oblast – práce s jednotlivými věkovými skupinami ve sboru, budování společenství; 3. oblast – rozvíjení osobní zbožnosti a její obnova; 4. – jak oslovit hledající a jak doprovázet nováčky a samozřejmě 5. oblast – ekonomická soběstačnost sboru a využití majetku. Příští schůzka se koná v pondělí 5. června od 18 hodin na evangelické faře.

Čím také žijeme ve staršovstvu

Každý, kdo se v posledním roce pohyboval okolo evangelické fary, si musel všimnout, že se zde staví. Rozhodli jsme se vybudovat v podkroví malé komunitní centrum – místnost s příslušenstvím pro různé formy setkávání. Nejprve jsme hodně práce zvládli brigádnicky, bourání a vyklízení, a následně jsme přizvali odborné firmy, které provedly zateplení a sádrokartonářské a kompletační práce. Nyní již máme podkroví hotové. A také úspěšně zkolaudované a vyúčtované. Na rekonstrukci jsme získali dotace ve výši 950.000 Kč, náklady však činily zhruba 1,5 milionu Kč. Stavební práce však ještě pokračují, provádíme akustické podhledy ve farním bytě. Doufám, že již brzo budeme moci prostory používat třeba pro práci s dětmi.

Dalším velkým úkolem, který před sebou máme, je správa dědictví po bratru Emilu Šulcovi. Bratr Šulc (který byl posledních několik let pravidelným účastníkem sborového života) se v závěru svého života rozhodl odkázat svůj vlastnický podíl na rodinném domě v Kloboukách u Brna našemu sboru. V prosinci loňského roku se tedy sbor stal vlastníkem šesti desetin velkého domu se zahradou v Kloboukách. Po jednání se spoluvlastníky se staršovstvo po souhlasu výročního sborového shromáždění rozhodlo zbývající podíly vykoupit. Což v těchto dnech probíhá. V tuto chvíli nejsme pevně rozhodnutí, jak s objektem v budoucnu naložíme, ale pro jakékoliv budoucí plánování je lepší, aby byl jeden vlastník. Věříme, že se nám podaří nalézt takové využití, které bude dobré tak, jak si i bratr Šulc přál.

Z historie našeho sboru

Tento seriál mapuje historii našeho kostela.
Připravila ho Dana Bobková a moc jí děkujeme!

3. část

Slavnostní otevření evangelického kostela 4. listopadu 1883, jak je popsáno v pamětním spisu Po stu letech (zkráceno):

„O hodině deváté seřadil se průvod z presbyterů a vzácných hostů, tedy 12 duchovních, členův c. k. politických úřadů z Klobouk, okresního pana hejtmana z Hustopeče a jiných osobností veřejným svým postavením závažných. Průvod takto sestavený stěží prodral se zástupy nový chrám obléhající do železné ohrady před průčelím chrámovým, neboť k slavnosti dostavilo se mnoho účastníků nejen ze sousedních, ale i vzdálených sborů. Když v návalu davů pořádek poněkud zjednan, zazpívána s průvodem hudby píseň Hallelujah! Nechtě sláva, čest. Načež stavitel pan A. Strnad podal klíče chrámové panu sup. náměstkovi s přiměřeným kratičkým oslovením a ten jej odevzdal se srdečnými slovy místnímu faráři F. Císařovi. Tento klíče přijav a s kurátorem M. Brychtou a pokladníkem M. Pilátem promluvil příhodnou řečí, načež spolu s jmenovanými staršími ve jménu trojjediného Boha chrám otevřel. Otevřený chrám ovšem mžiknutím byl naplněn. Veliké slavnostní shromáždění bylo jistě překvapeno jednoduchým, očividně ráz chrámů reformovaných nesoucím, vnitřkem. Jakmile se totiž z předsíně (věže) v chrám vstoupí, viděti ihned téměř všechno, co se v chrámu nalézá, tak světlý a vzdušný jest.

První služby Boží v novém chrámu počaty zpěvem Žalmu 122, načež provedl posvěcující výkon řečí a modlitbou vedl. P. sup. B. Fischer z Rovečina. Řeč jeho byla otcovským duchem protkaná a se stejným těž výrazem přednesená. Po výkonu posvěcujícím zapěl smíšený sbor na kůru při varhanách příležitostní píseň kratičkou Kdo ducha máš, chváliš Pána. Po tomto zpěvu vykonal modlitbu a úvodní čtení z písem farář Smetánka z Německého. Když sbor celý zazpíval Přišli jsme ó Ježíši, jal se konati kázání – to první z nynější ev. kloboucké kazatelny – pan farář Jan Pelíšek, jehož kázání zvláště na sečtější posluchače a hosty velice mocný dojem učinilo. Po kázání zazpíval pěvecký sbor rovněž příležitostnou, k vykonané právě řeči se hodící píseň Ó uvaž sbore.“

Následovaly pozdravy ke slavnosti a vysluhování křtu 7 dětem. Odpolední bohoslužby v novém chrámu vykonal Viktor Opočenský, farář v Nikolčicích.

Na závěr povídání o stavbě našeho evangelického chrámu jsem použila část z prvního kázání faráře Jana Pelíška při slavnostním otevření 4. listopadu 1883:

„Proto vy, ó bratři a sestry sboru zdejšího, dokonavše po mnohých starostech stavbu svatyně této, nepřestávejtež usilovně pečovati o stavbu druhou, slavnější, k níž ustavičně povzbuzuje apoštol řka: i Vy jako kamení živé vzdělávejte se v dům duchovní, kněžstvo svaté k obětování duchovních obětí vzácných Bohu skrze Ježíše Krista. Co všechno přinese budoucnost vám a celému Siónu našemu, to skryto jest před okem naším. Víme však, že dnové zlí jsou a mnohá znamení času nasvědčují tomu, že my a potomstvo naše jdeme časům vstříc, kde i věrní s hrůzou a ustrnutím budu vzpomínat na slovo Páně předvídací, že zhorší se mnozí, vespolek se budou zrazovati, jedni druhých nenáviděti. A mnozí falešní proroci povstanou a svedou mnohé.

Rozmnožena bude nepravost, ustydne láska mnohých. Ale bratři, kdož setrval by až do konce, ten spasen bude. Nuže kéž i vy, i dítky dítek vašich ve všech změnách času nalezení jste u stanů svých, stojíce v celém dění Božím a vždycky mluvíce: My, Hospodine, budeme a zůstanete lidem tvým.“

JUBILEA – JUBILEA – JUBILEA

Boží požehnání a vše dobré do dalších let přejeme sestrám a bratrům
našeho sboru při příležitosti jejich narozenin.

červen

Oldřich Peřina – 75 let (Kašnice)
Pavel Drobný – 75 let (Klobouky u Brna)
Jaroslava Dunajová – 82 let (Morkůvky)
Josef Šedivý – 77 let (Brumovice)
Marta Müllerová – 70 let (Brumovice)
Jaroslav Roznos – 75 let (Klobouky u Brna)
Karel Hájek – 79 let (Kašnice)

červenec

Dagmar Pacasová – 60 let (Velké Hostěrádky)
Josef Kolouch – 85 let (Krumvíř)
Vlasta Ducháčová – 81 let (Kašnice)
Zdenek Huták – 86 let (Klobouky u Brna)
Jaroslav Sirný – 75 let (Klobouky u Brna)
Josef Adámek – 82 let (Kašnice)
Rudolf Pažebřuch – 60 let (Velké Hostěrádky)
Míla Grabovská – 78 let (Klobouky u Brna)
Pavel Pacas – 60 let (Kašnice)
František Bedřich – 75 let (Borkovany)
Zdeňka Sedláčková – 92 let (Klobouky u Brna)
Jitka Kynclová – 75 let (Morkůvky)
Eva Sedláčková – 75 let (Klobouky u Brna)
Zdeněk Rožnovský – 78 let (Klobouky u Brna)
Zdeňka Soukupová – 65 let (Velké Hostěrádky)
Božena Pavlíková – 96 let (Velké Hostěrádky)

srpen

Vlastimil Chlápek – 76 let (Bohumilice)
Marta Loziášová – 85 let (Krumvíř)
Marcela Pilařová – 60 let (Klobouky u Brna)
Lydie Effenbergerová – 77 let (Klobouky u Brna)
Josef Hájek – 70 let (Brumovice)
Karel Šebesta – 78 let (Klobouky u Brna)
Jaroslav Souchop – 75 let (Morkůvky)
Josef Moučka – 70 let (Klobouky u Brna)
František Pacas – 76 let (Borkovany)
Zdeněk Vlasák – 65 let (Morkůvky)
Soňa Harvánková – 60 let (Kašnice)

září

Jaroslava Skopalová – 75 let (Bohumilice)
Slavomír Pilát – 82 let (Klobouky u Brna)
Jan Vlček – 75 let (Kašnice)
Vítězslav Pavlík – 100 let (Velké Hostěrádky)
Jindřich Ravas – 65 let (Morkůvky)
Vlasta Nádeníčková – 84 let (Brumovice)
Marie Smolíková – 90 let (Brumovice)
Jaroslava Šedivá – 65 let (Bohumilice)
Stanislav Charvát – 60 let (Klobouky u Brna)
Miroslava Adámková – 78 let (Kašnice)
Růžena Sáčková – 81 let (Bohumilice)
Jiří Kyncl – 76 let (Morkůvky)
Zdeněk Honzírek – 75 let (Velké Hostěrádky)
Anna Honzírková – 70 let (Velké Hostěrádky)

Upřímně blahopřejeme!

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 60, 65, 70, 75, 76, 77... Respektujeme,
pokud nám nahlásíte, že si zveřejnění nepřejete.
Pro ochranu osobních údajů neuvádíme den narozenin.